ज्ञन् है।

द्शमाऽनुवाकः।

पुजापितरकामयत महाने न्वादः स्यामिति। स एतावे श्रमेधे महिमानावपश्चत्। तावे ग्रह्णीत। तते। वै स महाने न्वादे । अवत् । यः कामयेत महाने न्वादः स्यामिति। स एतावेश्वमेधे महिमाने । यह्णीत। महाने नेवान्वादे। भवति। यजमानदेवत्या वै वपा। राजा महिमा। यद्वपां महिमाभयतः परियजिति॥ यजमान-मेव राज्येने । भयतः परियह्णाति। पुरस्तात् स्वाहा-कारा वा श्रन्ये देवाः। उपरिष्ठात् स्वाहाकारा श्रन्ये। ते वा एतेऽश्व एव मेध्यं उभयेऽवरुध्यन्ते। यद्वपां मे-हिम्नो भयतः परियजित। ताने वो भयान् प्रीणाति॥ ॥ १॥

पर्यकति षर् च ॥ अनु०१०॥

एकाद्शाऽनुवाकः।

वश्वदेवा वा अश्वः। तं यत्राजापत्यं कुर्यात्। या देवता अपि भागाः। ता भागधेयेन व्यर्डयेत्। देव-